

коноведенъ застъпникъ, за да може да ся брани. Нѣ такъвзи застъпникъ съвсемъ му отрекли, защото това было противно на Папско то право, да се земе въ защитѣ единъ подозрѣнъ въ еретичество. Върху това чястно испитваніе той ся изразилъ въ едно писмо къмъ единъ отъ свои тѣ пріятели: «Отъ комисары ты ся стѣкми една булла и ми са прочете, въ кождо мя наричатъ архіеретикъ и народозаблудитель. Впрочемъ това, което казахъ подъ стрѣха та ще бѣде публично проповѣдано по стрѣхы тѣ. Патріархъ тѣ думаше, че азъ владѣхъ голѣмы суммы пары. Единъ епископъ потвърдяваше, че азъ имамъ 70,000 фіорины.» Михайлъ выкалъ на високо: «Ха, ха, кждѣ са е дѣнжлъ съндѣка, дѣто напълненъ съсъ блѣщящи тѣ фіорины? и каквы суммы ти назѣтъ Баронитѣ въ Чешско?»

Хусова та работа съ събора спорѣдъ нѣкои случкы въ Чешско, въ които макаръ той и да нѣмалъ учястие, трѣгнѣла по-зло. Къмъ края на 14 столѣтіе единъ Валденскы бѣглець, Петръ отъ Дрезденъ, нѣкогажъ — учитель, и пріятель тѣ му Никласъ, занесли въ Прагъ ученіе то, че е несправедливость, дѣто да ся задържа на міряны ты чашата при приѣманіе то на причященіе то. Іаковъ отъ Міесь свѣщенникъ отъ Св. Михайлъ въ Прагъ, распространилъ най-напрѣдъ съ очевиденъ успѣхъ това ученіе. Пражскый тѣ Архіепископъ, който не можялъ да въспрѣ бързо то распространеніе на това ученіе, прѣдставилъ го на събора. Хусъ ко-